
Krzysztof Kondratowicz : nota pośmiertna

Zeszyt Naukowy 4, 8-9

2010

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Krzysztof Kondratowicz – nota pośmiertna

W dniu 03.10.2010 roku zmarł prof. dr płk. Menkyo Krzysztof Kondratowicz – Nestor polskiego Ju-jitsu, Profesor Sztuk Walki (tytuł nadany przez Akademię Wychowania Fizycznego w Krakowie), Prezydent Polskiego Centrum Jiu Jitsu Goshin Ryu w Warszawie.

Krzysztof Kondratowicz urodził się 16 października 1928 roku w Łucku na Wołyniu. Działalność i pasja zawodowa ojca Kondratowicza – nauczyciela ćwiczeń cielesnych w gimnazjum, naczelnika i instruktora gimnastyki, ukształtowały zainteresowania syna, wzbudziły w nim zamiłowanie do sportu i wpłynęły na osiągnięcia życiowe w tej dziedzinie.

Sztukę walki wręcz – ju-jitsu zaczął uprawiać tuż po zakończeniu II wojny światowej. Trenował także judo, sambo oraz karate.

W roku 1951, po zakończeniu studiów, został skierowany do Głównego Inspektoratu Szkolenia Wojska Polskiego. Później, w roku 1965 ukończył na warszawskiej AWF z wynikiem bardzo dobrym dwuletnią specjalizację w zakresie judo, uzyskał tytuł trenera II klasy oraz uprawnienia sędziowskie – do roku 1973 zajmował się szkoleniem walki wręcz zarówno ju-jitsu oraz judo w wojsku.

To dzięki staraniom Kondratowicza powstał Polski Związek Judo, w latach 1963–1973 był członkiem zarządu głównego PZJudo, reprezentując w nim Zarząd WF i Sportu MON. Przeprowadził osobiście wiele kursów i szkoleń (wszystkie oparte na Jego programach autorskich), przygotowujących rzeszę instruktorów walki wręcz i ju-jitsu.

Stworzył specjalistyczną formę walki obronnej na użytek żołnierza, znanej jako Bu-Jitsu, której specyfiką było wykorzystanie w walce posiadanego przez żołnierza osobistego uzbrojenia.

Krzysztof Kondratowicz był także autorem wykorzystywanych do dziś programów szkoleniowych dla potrzeb policji, służb więziennych, porządkowo-ochraniarskich oraz wymagań egzaminacyjnych na kolejne stopnie wtajemniczenia ju-jitsu. Program ten nazwał Keisatsu-Jitsu – policyjno-użyteczna samoobrona.

W roku 1973 został trenerem klasy pierwszej w judo. Aby móc z oddaniem doskonalić swe umiejętności w sztuce Ju-jitsu, na własną prośbę – co jest ewenementem – wystąpił z armii w cztery lata po uzyskaniu stopnia podpułkownika Wojska Polskiego. Nadal jednak zajmował się szkoleniem Wojska Polskiego.

W latach 1974–1984 Mistrz prowadził młodzieżową sekcję samoobrony ju-jitsu w Nowym Dworze Mazowieckim. Tam po raz pierwszy w Polsce wprowadził polski system stopni wtajemniczenia w ju-jitsu (wzorowany na japońskim). Wysoki poziom wyszkolenia został potwierdzony nadaniem Mu w roku 1987 tytułu Międzynarodowego Instruktora tej sztuki na wniosek Europejskiej Federacji Ju-jitsu.

W latach 1985–1988 pełnił funkcję Przewodniczącego V Komisji Stylowej Polskiego Związku Karate. Od 1985 roku był przewodniczącym Krajowej Rady Instruktorów Sztuki Walki Ju-jitsu i Kolegium DAN, a od 1988 – przewodniczącym Polskiego Centrum Jiu-Jitsu. W latach 1987–1989 był prezesem Zarządu Tymczasowego Polskiej Federacji Dalekowschodnich Sztuk i Sportów Walki.

W okresie swojej wieloletniej działalności wychowawczej i instruktorskiej związanej ze sztuką Ju-jitsu, pełnił wiele zaszczytnych funkcji w stowarzyszeniach i organizacjach międzynarodowych. Między innymi pełnił funkcję prezydenta i dyrektora technicznego z ramienia: Europejskiej Unii Ju-Jitsu (1986–1989), Światowej Federacji Ju-Jitsu (1987–1990), Międzynarodowej Okinawskiej Unii Sztuk Wojennych IOMAU JUKO KAI (1990–1992), a od roku 1993 Brytyjskiej Unii Kempo Ju-jitsu (British Kempo Ju-jitsu Martial Arts Union).

Jest autorem co najmniej 16 książek i ponad 1500 mniejszych publikacji oraz artykułów na temat ju-jitsu i innych dalekowschodnich sztuk walki.

Od roku 1989 był Prezydentem i Dyrektorem Technicznym Polskiego Centrum Ju-Jitsu Goshin-Ryu wchodzącego w skład Polskiej Federacji Dalekowschodnich Sztuk i Sportów Walki. W strukturach Federacji pełnił funkcję Wiceprezesa ds. stopni mistrzowskich i uprawnień instruktorskich.

Dowodem uznania najwyższych umiejętności na skalę światową był certyfikat nadany Krzysztofowi Kondratowiczowi przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Służb Specjalnych (Interpol International Bodyguard Association). Jako pierwszy w Polsce otrzymał w dniu 30 maja 1999 roku 10 Dan i tytuł Soke Dai Kaiden. W uznaniu Jego zasług, Zarząd Polskiej Akademii Ju-Jitsu uchwałą z dnia 26 maja 2001 roku nadał płk dr Krzysztofowi Kondratowiczowi najwyższą godność KANCHO (KAI-CHO) polskiego ju-jitsu. Tytuł ten jest uznawany przez kolejne organizacje Ju-jitsu w Europie i na świecie. Został także uhonorowany Krzyżem Kawalerskim i Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Za wkład w szkolenie wojska w zakresie walki wręcz, Krzysztof Kondratowicz został awansowany w roku 2000 do stopnia pułkownika Wojska Polskiego. Mimo uzyskania stopnia doktora nauk wychowania fizycznego w roku 1977 i zaawansowanych prac nad rozprawą habilitacyjną, zrezygnował ostatecznie z godności profesora, gdyż, jak sam przyznał – wyżej cenił sobie godność Kancho, której dostąpił jako jedyny człowiek w Europie. Jednak po 30 latach od tej decyzji za sprawą Akademii Wychowania Fizycznego im. Bronisława Czecha w Krakowie, w dniu 17 grudnia 2007 roku, otrzymał honorową godność Profesora Sztuk Walki.

Mimo wielu zaszczytów i godności, jakich dostąpił, Wielki Mistrz pozostał życzliwym nauczycielem i niestrudzonym propagatorem sztuk walki wręcz. Z troską zabiegał o rozwój organizacji, której poświęcił całe swoje życie i aktywnie uczestniczył w jej wydarzeniach.

Niech spoczywa w pokoju Kancho Soke Menkyo Kaiden płk prof. Krzysztof Kondratowicz.

Zob.: <http://goshin-ryu.pl>